

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Dordtsche Kil

Watersysteemcode: 112

Rijkswaterstaat-dienst: West-Nederland Zuid

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

Ligging en functies:

De rivier de Dordtsche Kil in Zuid-Holland is de verbinding en hoofdtransportas tussen de Oude Maas en het Hollandsch Diep. De rivier scheidt de Hoeksche Waard van het Eiland van Dordrecht. De Dordtsche Kil wordt voornamelijk bevaren door de beroepsvaart; jaarlijks ongeveer 100.000 schepen. In toenemende mate wordt de Dordtsche Kil ook bevaren door zeevaart.

De dijken langs de Dordtsche Kil grenzen rechtstreeks aan de rivier, er zijn nagenoeg geen buitendijkse gebieden. Langs het water zijn radarstations voor de scheepvaartbegeleiding te vinden. Onder de Dordtsche Kil loopt de Kiltunnel (toltunnel voor het wegverkeer) en de Hogesnelheidslijn-Zuid. Deze laatste ligt in een afgezonken tunnel, die achttien meter onder de waterspiegel ligt.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 3 kribben en 1 stroomgeleidingsobject.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaalijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLW (overeengekomen lage waterstand).